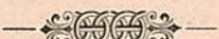

*—————
чива човѣкъ подъ дебелитѣ сѣнки на палмитѣ!
Колко е леко да се окъпни човѣкъ въ това езеро!

Наистина, египтяните сѫ щастливи, като иматъ такива мѣста. Но колкото и да сѫ хубави египетските мѣста, вижда ми се, че България е по мила, по-весела и по-скъпа за мене.

ЛОША ПРИВИЧКА.

Пенка е ученичка въ първо отдѣление. Тя е кротко и послушно дѣте, но има една лоша привичка — обича да си смучи показалеца на рѣката. У дома често ѝ забѣлѣзватъ, кога я видятъ че си смучи пръста. Понѣкога майка ѝ почуква съ пръчица мокрия пръстъ, но Пенка не се отучва отъ привичката си. Въ училището нѣколко пѫти я забѣлѣзалъ учителтъ, че си смучи пръста. Той ѝ казалъ, че не е прилично на една мома да си смучи така пръста. Пенка не смучеше вече пръста си, но до като бѣше само прѣдъ учителя си. По улицата тя пакъ си повтаряше привичката безъ да иска. Дѣцата захванали да се смѣятъ на Пенка и казали пакъ на учителя си. Пенка се червила отъ срамъ, но пакъ неможала да се отучи.

Единъ денъ учителтъ ѝ вѣрзalъ на показалеца червено конченце, та кога види кончето да ѝ дохожда на ума, че не бива да смучи пръстчето си.

Кончето скоро се изгубило и Пенка почнала пакъ да смучи пръстчето си.

Най-послѣ, устнитѣ на Пенка затекоха отъ често мокрене и отъ студения вѣтъръ. Тя не